

[Holger Larsen (Odense A.)]

og Køkkenarbejde til Husgerning, vil det jo for disse Omraader, der betales vidt forskelligt, være upraktisk — ogsaa under Hensyn til, at Eleverne paa Skolerne maa skiftes til dette Arbejde —, at man i Lovforslaget har Paragraffer om alle disse forskellige Timelønninger, og alt taler derfor for, at man fastsætter en Gennemsnitstimeløn, som nemmest og mest praktisk kan fastsættes af Ungdomsudvalget og Ministeren, saaledes som § 6, Stk. 2, ogsaa giver Udtryk for.

§ 2 opretholder Ungdomsudvalget, dog med den Ændring, at der ud over den af Ministeren valgte Formand bliver en Repræsentant for hvert af de i Finansudvalget repræsenterede Partier. Da der i Lovforslaget er flere Bestemmelser, hvorefter Ungdomsudvalget skal gøre Indstilling eller give Raad til Ministeren, er det af stor Betydning, da dette Arbejde med Ungdommens Dygtiggørelse i høj Grad maa interessere os alle, at Ungdomsudvalget faar den nævnte Sammensætning, hvorved der som hidtil kan være den næreste Tilknytning mellem Rigsdag og Administration paa dette Omraade.

Om andre Enkeltheder i Lovforslaget vil vi kunne tale i Udvalg, og jeg skal til Slut kun udtale Haabet om, at vi maa naa dertil, at de unge ledige, efter at de har gennemgaaet en arbejdsteknisk Ungdomsskole og hentet Uddannelse og Dygtiggørelse, da kunde opnaa Beskæftigelse i det private Erhvervsliv, at vi kunde naa dertil, at Arbejdsgiverne vil se det som en anbefaling, at den unge har benyttet sin Ledighedsperiode til Uddannelse og til Opskoling, saaledes at den Erfaring, der er erhvervet ved Afgangen fra Ungdomsforanstaltingerne, maa hjælpe den unge til hurtigt at kunne opnaa normal Beskæftigelse i Erhvervslivet.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse.

Jørgen Gram: Det foreliggende Lovforslag handler om Imødegaaelse af Ungdomsarbejdsløshed og har adskillige Forløbere, og jeg kan sige med det samme, at der sikkert ogsaa i Fremtiden vil dukke Fortsættelser op, fordi Problemet: at give al arbejdsfær Ungdom Beskæftigelse i dens bedste Udviklingstid — og det bør Ungdommen have baade for sin egen og for Samfundets Skyld — vil ligge for til enhver Tid.

Nærværende Lovforslag bygger paa de Erfaringer, som Arbejds- og Socialministeren sammen med Beskæftigelsescentralen, men særlig Ungdomsudvalget under sin forstaaende Formands, det ærede Medlem Hr. Strøms, Ledelse, har gjort i en Aarrække.

Det fremgaar af Bemærkningerne og Bilagene til Lovforslaget, at en nedsat Ungdomskommission indgaaende har behandlet Emnet, og at dens Resultat er i fuld Overensstemmelse med Lovforslaget, bortset fra Enkeltheder.

Da den højtærede Arbejds- og Socialminister indgaaende har motiveret sit Forslag, da Bilagene er udførlige, og da Udvalgsbehandling formodentlig vil være nødvendig, ønsker jeg ved denne Lejlighed kun at fremsætte nogle almindelige Bemærkninger til Problemet og Forslaget. Det er alle Anstrengelser værd, hvis vi kunde sige: der gaar ingen arbejdsduelig Ungdom og tærer paa Samfundet og forringes fra Dag til Dag i Arbejdsvilje og -evne. Men dette er jo vanskeligt at naa. Arbejdssituationen og Sæsonvanskeligheder er gængse Grunde til Arbejdsløshed blandt unge. Om det er gyldige Grunde, skal jeg lade staa hen, bortset fra at der naturligvis altid vil være en vis Begrundelse ogsaa i dette, men der vil dog altid være et Antal, hos hvem uheldig Opdragelse, medfødt Tilbøjelighed og nedsat Evne er Skyld i, at der mangler Arbejdsvilje, og der vil ligeledes altid være et Antal, som ikke er kommet paa den rette Hylde og derfor er uden for praktisk og produktivt Arbejde, og ind i dette burde alle komme, naar de er naaet til Skelsaar og -alder. Saadanne Betragtninger er jo Grundlaget for den her omhandlede Lovgivning.

I de første Aars Lovgivning om dette Emne i 30erne stemte mit Parti imod Forslaget, fordi vi fandt, at det ifølge Loven foranstaltede Ungdomsarbejde laa det for Samfundet produktive for fjært. I 1940, da man forventede stor Arbejdsløshed blandt Ungdommen og ikke ønskede, at denne skulde beskæftiges ved Arbejde for Besættelsesmagten, fik denne Lovgivning den til nu gældende Form, hvoraf Ungdomslejrene er det største Led.

Lovforslaget, som det nu foreligger, har en § 1, som egentlig burde være trykt med fede Typer, idet denne Paragraf i en Nødde skal indeholder Lovens vidtfavnende Formaal: enhver ung arbejdsløs henvises af Samfundet gennem de kompetente Organer til praktisk, og jeg kunde her have ønsket indføjet produktivt Arbejde. Dette er det naturlige og bedste for vedkommende selv. Lader dette sig ikke gøre, er der mange Former, under hvilke der, som det nævnes i § 1, nu gives Arbejds- og Socialministeren Lejlighed til at hjælpe den arbejdsløse Ungdom. Arbejds- og Socialministeren kan efter Lovforslaget i Fortsættelse af indvundne Erfaringer give et kontant Tilskud i en Over-